

סת 47

בעצמה את הבעיה. מבלי להיכנס לתא. לעיני כולם, היא מוציאה מתוך חוייתה פתק מקופל היטב ומכניסה אותו למעטפה. ויודר צוחקת, סתם מתחה את כולם. אמא ידעה כל הזמן בעד מי להצביע! המשקיף מטעם מפא"י לוחש לה: "תני לה עכשיו פתק בשביל להצביע לעיריה...". גם שם תודע ובידה האם בעד מי להצביע.

קלפי 50239, שכונת התקווה. 09.00 — ג'מילה מזרחי חסרת השניים באה עם בעלה הזקן, הבוש רגל ונשען על מקל. בקושי רב היא מסכימה להיפרד מתעודת הזהות. "אמרו לא לתת את זה לאף אחד", היא מסבירה. ביד אחת היא לוקחת את מעטפת הבחירות, מוציאה בידה השניה פתק מקופל מכיס השמלה, מגיחה אותו בדפיקה על השולחן. הועדה מודעזת נוכח הגילוי הנוראי של חוסר החשאיות. טננבאום עוצם את עיניו, מסביר לג'מילה כי עליה להצביע בתא הסגור. כעבור דקה היא יוצאת ופונה ללכת.

"והמעטפה, ג'מילה?" שואל מישהו. "שמה בפנים." "אבל ג'מילה, צריך לשים את זה פה." ג'מילה נכנסת שוב לתא וחוזרת עם המעטפה. לפני שהיא משיכה אותה פולה בדעתו של מישהו לשאול אם שמה פתק בתוכה.

"לא צריך", עונה ג'מילה בבטחון, ועוד לפני שמספיקים להעמיד אותה על טעותה, היא משלשלת את המעטפה הריקה לקלפי.

קלפי 50067, רחוב גורדון 62. 09.10. תושבי צפון תל-אביב הם אנשים שקטים ואדישים. אבל על הקלפיות הם מתנפלים היום כבר בשעות הבוקר המוקדמות. העבודה לא נפסקת מהרגע שפתחו את הקלפי. ועדת הקלפי היא קורבן של חוסר הצלחה. לא הולך שם משהו. מרכזי פייגין הקרח מטריד את כל הועדה, שואל לבסוף על מיקומה של קלפי 50051 שם הוא צריך להצביע.

קלפי 50239, שכונת התקווה. 09.15 — הלחץ מתגבר. חם. חם מאד. הרדיו הודיע: שרב. וילברצ'יג הסדרן מויע, נכנסת סולטנה רפאל. בידה שני פתקים תו. מתנה מאד. שערות צבועות אדום לוהט. מישהו מודעז: "תכניסי את זה לכיס מהר." אחר רוצה לדעת לשם מה שני פתקים. סולטנה מסבירה במלוא הרצינות: "אחד בשביל בני שעוד לא בא, אולי לא יוכל לבוא המסכן." מחשבים יודע פרסית כדי להסביר לה את תהליך ההצבעה. אין דובר פרסית. לבסוף היא מבינה את שפת הידיים. נכנסת לתא ולא יוצאת. דקה. שתיים. שלוש. מזורים אותה, "גברת סולטנה, יותר מהר לגמור!" מתוך התא נשמעות אנקות ויללות. מבהוץ שולחים ל- סולטנה עצות. עד שסגן יושב-ראש דרוי יוצא מכליו. "שתעשה כבר מה שהיא רוצה, העיקר שתגמור ותלך בשם אלוהים."

קלפי 79054, עמישב. 09.20 — זרם המצביעים נחלש במקצת. נכנס בחור שחרחר, בעל עיניים יוקדות, דויד כהן הוא עסקן מק"י במקום, שבא לראות איך מתנהלים העניינים. מה יש לו לומר על מהלך הבחירות? "היום חזקא שקט. אבל אתמול — יא חביבי, מה שהלך אתמול!"

יום האתמול של עמישב

אתמול הלכו מכות בעמישב. במעברה קיימת אהדה גי' כרת (וקולנית מאד) לרשימה ז"כ של הבלים, בבחירות לעיריית תת-תחוקה. ערב הבחירות פירסמו הקומוניסטים כרוז, המהלל את ז"כ כלוחמים כנים למען בני עתם. הם גם יעצו לתומכי ז"כ לבחור בעד מק"י בכנסת, מאחר והיא דוגלת, במישור הלאומי, באותם העקרונות שז"כ דוגלת בהם במישור העירוני.

מפא"י הציגה מיד רמקולים, שהכריזו כי סוף-סוף הוסר המסווה מעל פני ז"כ: הבלתי-תלויים העיראקיים תלויים בקומוניסטים — דבר שהרחיק את דמם של אוהדי הרשימה העדתית. משם ועד ויגרות-ידיים אין הדרך ארוכה בדרך- כלל בעמישב. אנשי ז"כ ניקו את שמם. שהרי טוב שם משמן טוב.

קלפי מס' 50040, רחוב דיונגוף 221, תל-אביב. 09.30 — הציגונים הכלליים דואגים לאיש שלהם. צעיר בא ומגיש שקית של גילוף ליוסף גוטליב כסוף-השער, נציג הצ"כ בוועדה, העטוף במחוקת שמות המצביעים מרשימת הביקורת. בשקית ביצה בלוקה, שתי לחמניות. אפילו בק' בוק של משקה קר יש. נציגי שאר המפלגות מסתכלים בו בקנאה. להם אין דוא' גים. הם מנותקים ממפלגותיהם. רק מפא"י מביאה משהו. לא

אחרי ההצבעה: צעירה תל-אביבית מתרענת — כמאות אחרות — בברכה

מצליחים להשתלט על התור. יפה חדאגי עוזבת את התור בבהלה. היא שכחה לכבות את הגז. מבטיחים לשמור לה מקום.

בשר=בוחרים בפריז

אברהם שחרף מתחכך בצד עם אחד מחברי ועדת הקלפי. הוא התבלבל והכניס את תעודת הזהות שלו למעטפה. יחד עם הפתק. עכשיו הוא רוצה שיפתחו לו את הקלפי. הוא צריך עוד להצביע בעד העירייה. מסבירים לו כי לפי החוק לא תיפתח הקלפי אלא בחצות הלילה, וגם זאת לא בנוכחות קהל. הוא לא מוכן לחתור. "מה שהצבעתי לעירייה זה לא חשוב", הוא טוען. "אני רוצה להצביע לכנסת — ח". אין ברירה. תנועת החרות תצטרך להפסיד כנראה קול אחד.

קלפי 50239, שכונת התקווה. 10.00 — זילברצ'יג הסדרן, טכנאי הטלפונים, מתעצבן. הלחץ על הדלת גובר. הוא פותח את הדלת, מבקש יפה משני הראשונים בתור להיכנס להצביע. השניים נזרקים פנימה. אחרים נורים לתוך החדר עוד חמישה פגזי אנשים. "גוט (אלוהים), בשביל מה הם מביאים כולם את הילדים שלהם?" מיילל זילברצ'יג. "וכמה ילדים? בלי עין הרע."

מעברת עמישב. 10.00 — בחורי הקלפי משעמם. זקן מרדה אחר זקן, עקרת-בית אחרי עקרת-בית מוציאה את הפתקה מנרתיקה, חוזייתה, כיסה או כטפתתה. אין מגישים כל כיבוד לחברי הועדה או המשקיפים. יצאתי לאכול משהו. הרחבה שלפני בית-הספר דמתה ליריד מזרחי צוחני וריחני — בעיקר ריחני.

בצריפון רעוע מוכרים פיתות עיראקיות דקיקות וטעימות עם ביצים קשות או עם קבאב צלוי. איזה שאתה רוצה, בלירה. עם משקה קר. המוכר עסוק מאד. כי דוכנו הוא הקרוב ביותר לנקודת המוקד של המעברה כולה. אבל מכירת הסנדביצ'ים החריפים והמתובלים אינה העסק היחידי המתנהל בצריפון העתיק. כי בעוד זה מוכר ביצים — מוכר אחר ראשים. ליתר דיוק: "שמע, תגיד לו שיש לי כמה משפחות, אבל צריך הרבה כסף בשבילם."

ההצעה נעשית בעיראקית, באין חשש שור יקלוט אותה. המצביע: גבר צנום, לבוש חולצה בצבע יין כהה. ברגע זה נעמדו ליד דלפק הביצים-קבאב-פיתות שני גברים: אחד אשכנזי, זר, השני עיראקי, איש המקום. הזר בא ממרכזו מפא"י בפתח-תקווה, המקומי הוא נציג הצ"כ בעמישב. הוא מקשיב להצעה, מפקפק אם היא מעשית. "על כל פנים, הוא מסכם, תוך לגימת מיץ דובדבנים פושר, "תשאיר אותם בצד."

כמו שמכניסים בשר לפריז.

(המשך בעמוד 12)

אוכל, אלא ערימה גדולה נוספת של פתקי א'. תודה, לפי שעה אין בהם צורך. יש די.

המצביעים עומדים בתור קטן, כששה-שמונה בוחרים. כמעט כולם בגיל העמידה. האם הצעירים נמנעים? או שהם יבואו יותר מאוחר? ואולי אין כמעט צעירים כאוור זה של התיקי תל-אביב, המשתרע מרחוב סוקולוב לרחוב דיונגוף, מז'בוטינסקי עד שדרות-גורדון? אולי הצעירים התחנתו ונכנסו לשיכון מחוץ לעיר?

אשה נכנסת מבלי להגיד שלום, מביטה בנו במבט חשדני ונזפני, מסתכלת מאחורי הפרגוד. משקיפה מטעם מק"י. באה לבדוק אם לא גנבו את הפתקים שלה. הכל בסדר. אין חוסר בקוריוזים. זכריה ירימי, זקן תימני עיזר, מובא עלידי כמה מבני משפחתו, מושב על כסא באמצע החדר. אשתו תולכת לשים במקומו פתק למעטפה, מאחורי הפרגוד. ניכר שהיא יודעת בדיוק מה היא רוצה. אפשר לנחש מה, אבל לנו אסור לנחש.

הירימים הם משפחה גדולה. רשומים אצלנו לפחות חצי תריסר בנים ובנות של זכריה הזקן, בתוספת אשתו וכלותיה. עוד ידם טויה.

תעודות-הזהות של הבוחרים הן צרה צרורה. כמעט כולן קרועות. אחדות מורכבות רק מדפים בודדים, קרועים בחל" קם. אולי אתם יכולים להדביק לי?" שואלת הבוחרת וזה אליקים. מסבירים לה באדיבות שהדבר חורג מגדר תפקידו. הבוחרת אהובה אדלר, צעירה בחולצה ירוקה, לוקחת את המעטפה שלה, ושואלת: "איך עושים את זה?" מראים לה איך עושים את זה.

יוסף גל מרוצה. כבר הצביעו למעלה מ-20%. העסק משגשג.

מועדון אחדות העבודה, ואדי סליב. 09.30 — אנשי פלוגות הפועל עומדים לפני המועדון. הם מנסים למנוע את כניסת חברי אחדות-העבודה למקום. ה' קלפי המוצבת במועדון כמעט ריקה. גבר צעיר ונמרץ, ה' נושא סביב זרועו סרט אדום, ממחר החוצה. תוך חמש דקות מגיעה למקום נידת של המשטרה. אנשי פלוגות הפועל נסוגים בכוח-פנינים.

קלפי 50067, רחוב גורדון 62. 09.45. אוסף מגחן של מצביעים מגיע לקלפי. הבולט ש' בהם: אהרון רבינוביץ, דתי עטור זקן, מלווה על ידי בנו, שהוא סרן בצה"ל. שמו בתעודת הזהות מחוץ. חברי הועדה מתקשים לקרוא אותה. הסיבה: התעודה היתה הרבה זמן במים.

ראובן איברפר, סגן יושב-ראש הועדה אינו יכול להת- אפק, הוא מטיף לרבינוביץ מוסר. "למה אינך מחליף את תעודת-הזהות שלך?" שואל אותו איברפר. לרבינוביץ יש תשובה מהירה: "אני לא רוצה להחליף את התעודה אצל השר ישראל ברי-הודה", הוא מסביר בהברה אשכנזית. "אם ירצה השם אעשה זאת אחרי הבחירות. יהיה שר אחי."

קלפי 40170, שכונת ואדי סליב. 09.55 — החום מגיע ל-33 מעלות — בצל. הסדרנים אינם